

مامان سوزنی هر روز کار می‌کرد؛ با سوزن و
نخ‌های رنگی روی لباس‌ها شکل حیوانات، گل
و درخت و ابر و آسمان سوزن‌دوزی می‌کرد.
آن روز داشت توی حیاط به جوجه‌هایش
دانه می‌داد که اختر، دختر همسایه آمد. سلام
کرد و گفت: «مامان سوزنی، مادر جانم دستش
درد می‌کند. آمدم روی لباسم شکل بدوزی!»

